

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **M. J. F.**, zastoupeného JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Jablonského 604/7, Plzeň, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2013, č. j. 2 A 47/2013 - 41, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2013, č. j. 2 A 47/2013 - 41 **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2013 č.j. CPR-2778/ČJ-2013-930310-V243 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná k odvolání žalobce (dále „stěžovatel“) změnila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 16. 1. 2013, č. j. KRPA-87033/ČJ-2012-000022, a to ve výroku o délce správního vyhoštění. Výrok, kterým bylo podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění stěžovatele a kterým mu byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce tři roky a současně mu byla stanovena doba k vycestování do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, byl napadeným rozhodnutím změněn v rozsahu doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na délku dvou let.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 30. 8. 2013, č. j. 2 A 47/2013 - 41, zamítnuta. Rozsudek městského soudu napadl stěžovatel kasační stížností. Současně podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku z důvodu, že na území České republiky žije jeho přítelkyně L. K. a jejich syn J. K., oba občané České republiky, které by v případě realizace správního vyhoštění nemohl vidat. Nemožnost vést rodinný život dle názoru stěžovatele představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku se nedotkne žádných práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku se žalovaná nevyjádřila.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se zřetelem na skutečnosti, na které poukázal stěžovatel, neprodlený výkon napadeného správního rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně) by mohl znamenat nepoměrně větší újmu pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku, tedy umožněním pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, může vzniknout jiným osobám. Zdejší soud přitom vycházel především z premisy, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku městského soudu (jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele) do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byl by stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím kasačního soudu.

Stěžovatel v žádosti o odkladný účinek uvedl, že na území České republiky žije jeho přítelkyně L. K. a jejich syn J. K., oba občané České republiky, které by v případě realizace správního vyhoštění nemohl vídat. Nemožnost vést rodinný život pak dle názoru stěžovatele představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Již v žalobě k městskému soudu stěžovatel namítal, že napadeným rozhodnutím bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Městský soud žalobu zamítl, protože shledal, že ochrana veřejného pořádku převážila nad zásahem do soukromého a rodinného života, protože stěžovatel na území pobýval více než 20 let bez víza a několik let též bez platného pasu. Po zvážení věci a s ohledem na skutečnost, že v případě rozhodnutí o správním vyhoštění má žaloba odkladný účinek ze zákona, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že s ohledem na tvrzený zásah do práva na soukromý a rodinný život může být nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Stěžovatel byl z území České republiky vyhoštěn z důvodu, že na území dlouhodobě pobývá bez víza nebo bez platného oprávnění k pobytu a také bez cestovního dokladu, ne z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v tomto případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Městského soudu v Praze, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního vyhoštění stěžovatele.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu